

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.359/2014/5. szám

A Szegedi Ítélőtábla a dr. Vajda Ferenc ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos I. rendű, valamint **II.rendű felperes neve** ugyanottani lakos II. rendű felpereseknek - a **(személy neve)** tanácsos által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2014. március hó 19. napján kelt 12.P.20.009/2012/108. számú ítélete ellen az I. és II. rendű felperesek részéről 119. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja**.

Kötelezi az I-II. rendű felpereseket, 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 25.000,- (Huszonötezer) forint másodfokú eljárási költséget, míg az államnak - külön felhívásra - 24.000,- (Huszonnégyezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperesek és az alperes, továbbá egyéb hatóságok között az elmúlt évek számos peres és nemperes eljárás volt folyamatban.

A felperesek hiánypótlási felhívást követően előterjesztett módosított keresetükben összesen 805.000,- forint közigazgatási jogkörben okozott vagyoni és nem vagyoni kár megtérítésére kérték az alperes kötelezését.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen pergátló kifogást terjesztett elő a Pp. 157. § a) pontjára hivatkozással, utalva arra, hogy az érintett közigazgatási eljárásban a felperesek nem minősülnek ügyfélnek.

Az elsőfokú bíróság a per 2012. február 27. napján megtartott tárgyalásán a felpereseket személyesen hallgatta meg a keresetlevélben foglaltak pontosítására, az egyes hivatkozott

kártételek összegének egyértelmű megjelölésére, továbbá tájékoztatta őket a szükséges bizonyítás köréről és a bizonyítási teherről.

- 2 -

A per során a felperesek többször megismételték korábbi hivatkozásait, a hiánypótlást csak részlegesen teljesítették.

Az eljárás tartama alatt az elsőfokú bíróságnak tudomására jutott, hogy a felperesek által más bíróság előtt indított perben az I. rendű felperes cselekvőképességének vizsgálatára került sor igazságügyi szakértő kirendelésével, ezért 18. sorszámú végzésével elrendelte perbeli cselekvőképességének vizsgálatát, szakértőként az Igazságügyi Szakértő és Kutató Intézetek (**város neve**)-i Orvosszakértői Intézetét rendelte ki. Az intézet 2012. december 5. napjára hívta be az I. rendű felperest, aki a vizsgálaton nem jelent meg, így cselekvőképességének tisztázása eredménytelen maradt.

Ezt követően a törvényszék a részére ügygondnokot rendelt ki, akinek feladatává tette annak vizsgálatát, hogy a perindítás indokolt volt-e, amennyiben igen, úgy felhívta a pontos kereseti kérelem előterjesztésére. Az ügygondnok a 2014. március 5. napján megtartott tárgyalásig a bíróság felhívásának nem tudott eleget tenni, mert a felperesekkel nem tudta a kapcsolatot felvenni, az előterjesztett keresetet fenntartotta.

Az I. rendű felperes jelezte: cselekvőképes, az ügygondnok kirendelését sérelmesnek tartja.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. A pergátló kifogás kapcsán álláspontja az volt, hogy a keresetösségi jog esetleges hiánya a követelés érdemi elbírálását nem zárja ki. Megállapította, az alperes nem hozott olyan határozatot, melyet a felperesek rendes jogorvoslattal megtámadhattak volna, mivel ügyfélnek a közigazgatási eljárásban az I. rendű felperes nagybátyja minősült, így ez nem zárja ki a Ptk. 349. § (1) bekezdése szerinti kártérítést. Mivel azonban a felperesek a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségüknek nem tettek eleget többszöri felhívás ellenére sem, nem igazolt, hogy az alperes bármely ügyintézője útján megsértette volna a felperesek személyiségi jogát, mint ahogy az sem, hogy az alperes részéről olyan jogellenes mulasztás vagy tevőleges magatartás megvalósult volna, mellyel összefüggésben a felpereseket kár érte. Ugyan hivatkoztak az alperes korábbi alkalmazottjának, (**személy 2 neve**)-nek nem mindig pontos tájékoztatására, azonban a kialakult bírói gyakorlat szerint felelősséget csak a tények kirívóan okszerűtlen mérlegelése, a lényeges anyagi vagy eljárási szabályok durva megsértése alapol meg. Olyan súlyú téves tájékoztatást viszont felperesek nem tudtak megjelölni, amely az igényüknek megfelelő döntést indokolta volna. Megjegyezte, a keresetben többször kifogásolt gondnoki tevékenység és annak vizsgálata nem tartozik a törvényszék hatáskörébe.

Az ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak részbeni megváltoztatását és az alperes 300.000,- forint összegű kártérítés megfizetésére kötelezését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérték. Fenntartva az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozataikat kiemelték, kártérítési követelésük összegszerű megjelölése egyértelmű, keresetük 300.000,- forint megfizetésére irányult. Álláspontjuk szerint a

Pf.I.20.359/2014/5. szám

- 3 -

keresetlevél kellő bizonyítékot tartalmazott, hiszen a rendelkezésre bocsátott videofelvétel elegendő ahhoz, hogy a bíróság érdemben döntést hozzon. Előadták, a periratokból megállapítható, hogy az alperesi károkozás **(személy 3 neve)** gondnok által a gondnokoltja sérelmére elkövetett súlyos és gyalázatos tettek kivizsgálásának hiányából fakadt.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetése is helytálló, ezért ítéletét az ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése és Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helyes indokai szerint - helybenhagyta.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki:

A felperesek 2011. december 13-án kelt kereseti kérelmük kiegészítéseként összecszerűen, tételesen meghatározták mindazon követeléseket, melyeket az alperessel szemben érvényesíteni kívánnak. Összes vagyoni kárként 805.000,- forintot jelöltek meg, így - a fellebbezésben foglaltakkal szemben - az elsőfokú bíróság a felperesek kereseti követelését megfelelően rögzítette. Határozata valójában azon alapult, hogy a felperesek - a részletes bírói tájékoztatás, megfelelő tartalmú felhívás ellenére - állításaikat nem bizonyították, holott erre a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján kötelesek lettek volna. A 2012. február 27-i tárgyalási felhívás, valamint a május 2-i 9. számú végzés részletes eljárásjogi tájékoztatást nyújtottak rögzítve a bizonyításra szoruló tények körét. Mindezen bizonyítások a hivatkozott videofelvétellel nem helyettesíthetők. Ilyen előzményeket követően jogszerűen döntött az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján, és utasította el azok hiányos volta, bizonyíthatatlanság miatt a keresetet.

Az ítéltábla egyebekben megállapította, olyan eljárási szabálysértés az elsőfokú eljárás során nem történt, mely az ügy érdemére kihatna. Az elsőfokú bíróság a felpereseket minden tárgyalásra szabályszerűen megidézte, továbbá nem volt érdekellentét a felperesek és - az egyébként szabályszerűtlenül - kirendelt ügygondnok nyilatkozatai között, aki a felperesek kereseti kérelmét, korábbi előadásait változatlanul fenntartotta (100. sz. beadvány, 107. sz. jkv.). Mindezekre figyelemmel nem történt olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely az ügy érdemét befolyásolta volna, így nem volt alap az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére sem.

A felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint - figyelemmel a 75. § (2) bekezdésében foglaltakra - egyetemlegesen kötelesek az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségének viselésére, melynek mértékét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdése szerint a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan, mérlegeléssel állapította meg.

A felperesek az illetékfeljegyzési joguk folytán előzetesen le nem rótt fellebbezési eljárási

illeték megfizetésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) bekezdése alapján kötelesek.

S z e g e d , 2014. év október hó 17. napján.

Dr. Kiss Gabriella s.k..	Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k..	Bálint Attila s.k.
a tanács elnöke	előadó bírő	táblabírő